

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Oxana Chihaial împotriva lui Valeriu Semionov

(încasarea cheltuielilor cu titlu de prejudiciul material cauzat, suportate
pentru tratament în legătură cu agravarea stării de sănătate)

împotriva deciziei din 3 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2ra-278/25

PIGD Nr. 2-19125300-01-2ra-15052025)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (jud. V. Muntean)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocata Nicolai Jecov, în interesele lui Valeriu Semionov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 iulie 2019, Oxana Chihaial a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Semionov, solicitând încasarea prejudiciului material suportat pentru tratament în legătură cu agravarea stării de sănătate, în sumă de 188 lei, compensarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de transport în sumă de 2 717 lei.

2. Reclamanta a invocat că, prin ordonanța procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia din 26 noiembrie 2018, Valeriu Semionov a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 9 unități convenționale.

3. Reclamanta a susținut că, la 30 iulie 2018, portalul de știri „NOKTA” a publicat pe site-ul „NOKTA.MD” și pe pagina de Facebook un articol intitulat „Un funcționar public ziua, un maestru de ceremonii noaptea. Membru al Guvernului Găgăuziei lucrează ca maestru de ceremonii”, iar în comentariile la acest articol Valeriu Semionov ar fi adresat injurii reclamantei, cunoscută anterior cu numele Oxana Posmac, numind-o „proastă”, „nenorocită”, „vânzătoare de vin” și folosind alte expresii denigratoare.

4. Oxana Chihaial a indicat că aceste afirmații, publicate într-o sursă accesibilă publicului, i-au afectat onoarea, demnitatea, reputația profesională și i-au provocat suferințe psihice, rușine, umilire, retrăiri emoționale și consecințe negative asupra stării sale de sănătate. De asemenea, a susținut că a fost nevoită să se adreseze la instituții medicale și să suporte cheltuieli pentru tratament.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 14 februarie 2024, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. Instanța a încasat de la Valeriu Semionov în beneficiul Oxanei Chihaial suma de 10 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și suma de 2 717 lei cu titlu de cheltuieli de transport.

Totodată, de la Valeriu Semionov a fost încasată în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei. În rest, pretențiile reclamantei au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 16 februarie 2024, avocatul Nicolai Jecov, în interesele lui Valeriu Semionov, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 14 februarie 2024, solicitând casarea acesteia în partea admiterii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a pretențiilor reclamantei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 3 martie 2025, cererea de apel declarată de avocatul Nicolai Jecov, în interesele lui Valeriu Semionov a fost admisă, fiind modificată hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 14 februarie 2024, în partea cuantumului cheltuielilor de transport. Instanța de apel a redus suma cheltuielilor de transport de la 2 717 lei la 1 500 lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

8. Instanța de apel a reținut că ordonanța procurorului din 26 noiembrie 2018 a intrat în vigoare și confirmă faptul că Valeriu Semionov a comis acțiuni ilicite în privința Oxanei Chihaial, exprimate prin injurii adresate într-o sursă publică. Curtea de Apel Sud a apreciat că sunt întrunite condițiile pentru compensarea prejudiciului moral, iar suma de 10 000 lei este proporțională cu caracterul și gravitatea suferințelor cauzate, cu forma vinovăției, cu statutul social al reclamantei și cu împrejurarea că afirmațiile au fost publicate pe o rețea de socializare accesibilă unui număr nedeterminat de persoane.

9. Totodată, instanța de apel a considerat întemeiată încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, reținând că acestea sunt reale, necesare și rezonabile, fiind confirmate prin chitanțele prezentate la dosar. În privința cheltuielilor de transport, instanța de apel a constatat că suma de 2 717 lei este nejustificată în întregime, motiv pentru care a redus-o la 1 500 lei, apreciind că suma de 250 lei pentru fiecare dintre cele 6 deplasări este rezonabilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 13 mai 2025, avocatul Nicolai Jecov, în interesele lui Valeriu Semionov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud din 3 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor Oxanei Chihaial ca neîntemeiate.

11. În motivarea recursului, recurentul a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

12. Recurentul susține că instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat ordonanța procurorului din 26 noiembrie 2018, considerând în mod nejustificat că aceasta ar fi suficientă pentru constatarea prejudiciului moral. Ordonanța procurorului nu stabilește existența suferințelor morale, legătura de cauzalitate dintre fapta imputată și prejudiciul pretins și nici întinderea prejudiciului moral, aceste circumstanțe urmând a fi dovedite separat în procesul civil.

13. Recurentul mai susține că reclamanta nu a prezentat probe suficiente privind existența suferințelor psihice sau fizice, iar concluziile raportului psihologic din 11 octombrie 2019 nu pot constitui o probă concludentă, întrucât raportul a fost întocmit la mai mult de 14 luni de la publicarea comentariului litigios.

14. Recurentul critică soluția instanței de apel privind compensarea integrală a cheltuielilor pentru asistență juridică, susținând că, în cazul admiterii parțiale a acțiunii, acestea trebuiau compensate proporțional. Acesta invocă faptul că reclamanta a prezentat doar două chitanțe, fără un raport detaliat al activităților avocatului și al timpului consumat, iar aceeași instanță de apel, într-o altă cauză similară, ar fi adoptat o soluție diferită cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

15. De asemenea, recurentul contestă și suma de 1 500 lei acordată cu titlu de cheltuieli de transport, susținând că aceasta a fost stabilită arbitrar, în lipsa unor probe privind mijlocul de transport utilizat, consumul de combustibil și cheltuielile reale suportate pentru deplasare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

17. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

18. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

19. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

20. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că decizia Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost pronunțată la data de 3 martie 2025, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 30 aprilie 2025. În aceste condiții, recursul declarat de avocatul Nicolai Jecov, în interesele lui Valeriu Semionov, la data de 13 mai 2025, a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

22. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs și prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

23. Pentru a trece filtrul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină argumente care să demonstreze existența unuia dintre temeiurile expres și limitativ prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Simpla nemulțumire față de soluția instanței de apel, reluarea argumentelor examinate anterior sau solicitarea unei noi aprecieri a probelor nu sunt suficiente pentru admiterea recursului spre examinare.

24. În speță, recurentul a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

25. Completul de judecată constată că, deși recurentul a invocat formal temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, argumentele prezentate nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei contestate și nici faptul

că aceasta s-ar baza în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

26. Caracterul arbitrar al unei hotărâri judecătorești nu poate fi dedus din faptul că partea nu este de acord cu modul în care instanța a apreciat probele sau a stabilit cuantumul despăgubirilor. O hotărâre poate fi considerată arbitrară doar atunci când raționamentul judiciar este lipsit de coerență, când instanța ignoră probe decisive, denaturează în mod evident conținutul acestora sau formulează concluzii care nu pot fi susținute în mod rezonabil prin materialul probator administrat.

27. În prezenta cauză, criticile recurentului vizează, în esență, modul în care instanțele ierarhic inferioare au apreciat ordonanța procurorului din 26 noiembrie 2018, raportul psihologic din 11 octombrie 2019, existența prejudiciului moral, cuantumul despăgubirii acordate, precum și temeinicia cheltuielilor de judecată. Aceste aspecte au fost examinate de instanța de apel, iar recurentul nu a demonstrat că aprecierea lor ar fi fost vădit nerezonabilă în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

28. Contrar susținerilor recurentului, instanța de apel nu a substituit examinarea condițiilor răspunderii civile delictuale cu simpla existență a ordonanței procurorului, dar a analizat această probă în coroborare cu celelalte circumstanțe ale cauzei, inclusiv conținutul expresiilor utilizate, caracterul public al comunicării, statutul reclamantei și raportul psihologic prezentat la dosar.

29. Completul de judecată reține că, în cazul atingerii aduse unor valori nepatrimoniale, precum onoarea, demnitatea și reputația profesională, prejudiciul moral nu se reduce doar la existența unei vătămări medicale. Suferințele psihice, umilirea și afectarea demnității pot fi apreciate de instanță prin raportare la natura faptei, contextul în care aceasta a fost comisă, publicitatea afirmațiilor și consecințele rezonabil previzibile asupra persoanei vizate.

30. Instanța de apel a reținut că expresiile injurioase au fost publicate într-un spațiu accesibil unui număr nedeterminat de persoane, iar reclamanta activa în domeniul jurnalistic, fiind cunoscută în societate inclusiv sub numele anterior, Oxana Posmac. Prin urmare, concluzia instanței de apel privind existența unei atingeri aduse onoarei, demnității și reputației profesionale nu poate fi calificată ca fiind arbitrară.

31. Prin urmare, soluția privind încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral nu poate fi calificată ca arbitrară. Recurentul nu a indicat elemente care să demonstreze că instanța de apel ar fi ignorat criteriile legale de evaluare a prejudiciului moral sau că ar fi stabilit despăgubirea în lipsa oricărei justificări.

32. În privința cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța de apel a reținut că suma de 10 000 lei este reală, necesară și rezonabilă, fiind confirmată prin

chitanțele prezentate la dosar. Faptul admiterii parțiale a acțiunii nu impune, în mod automat, reducerea aritmetică a cheltuielilor de asistență juridică, acestea urmând a fi apreciate în concret.

33. Invocarea de către recurent a unei alte cauze examinate de aceeași instanță de apel nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei contestate, în lipsa demonstrării identității circumstanțelor de fapt, a probatoriului și a volumului asistenței juridice acordate.

34. Referitor la cheltuielile de transport, instanța de apel a admis parțial critica apelantului și a redus suma de la 2 717 lei la 1 500 lei. Această soluție a fost motivată prin raportare la numărul deplasărilor și la caracterul rezonabil al sumei acordate. Dezacordul recurentului cu acest quantum nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

35. În consecință, recursul nu evidențiază existența unei decizii arbitrare și nici o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, ci exprimă dezacordul recurente cu soluția instanței de apel, cu modul de calificare a raportului juridic și cu concluziile rezultate din probatoriul administrat.

36. Dezacordul recurente cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare. Recursul exercitat potrivit Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă are ca obiect verificarea legalității deciziei instanței de apel, dar nu rejudecarea fondului cauzei sau reevaluarea probelor.

37. În aceste circumstanțe, completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Nicolai Jecov, în interesele lui Valeriu Semionov.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat